

NÉMETH ZOLTÁN

Kunstkamera

4.8.3.6.

Az apámat
húztam
az arcomra
haldoklás
közben.

6.4.1.4.

Puha betűk,
vérrel telt tésztaként
másznak szét.

4.4.1.1.

Kifordított, lenyúzott bőrével
körülölel
ez a nap is.

5.7.9.1.

Csak a szájukkal érzékelik
a világot, az izzó, folyékony
acélt.

7.2.5.2.

Hófehér gyík
nyeli a havat:
fokozatosan veszíti el
láthatatlanságát.

6.2.2.3.
Annak a széknek
kilenc
lába volt.

3.9.5.5.
A bomlásnak indult anya mellett kuporogva
a 2 és 4 éves kislány hetekig
macskaeledelen élt.

8.2.3.5.
Nyulak
kihullott szőrrel
táncolnak.

